D·N
16/12 1947

Utan marginal

Handelsminister Gjöres skoning Inte längre något slut på sin parentes. För att återkalla de handelsinskränkningar som påbjöds i våras och som därefter ytterligare skärpts behövs nämligen en valutareserv och en varureserv. Men valutareserven är förbrukad så långt det enligt riksbankens mening kan komma i fråga, och den importplan som handelsministerns särskilda beredning till sist lyckats passa ihop med den avsedda exporten kan klaras endast genom att förbruka de lager som finns, alltså motastsen mot att bygga upp nya reserver. Arbetshypotesen är helt utjämnad handel under 1948, och för att få det räknestycket att gå ihop på papperet har import- och exportberedningen nödgats stryka alla säkerhetsmarginaler som kommissionerna tagit med i sin uppskattning av införselbehovet.

Hur ombärlig en sådan marginal är finner man lättast genom att ta del av de förutsättningar som beredningen redan från början gör till villkor för att planen skall lyckas. Man räknar med i stort sett nuvarande inhemska konjunktur, oförändrat prisläge här hemma liksom på världsmarknaden samt först och sist arbetsfred. Det står omedelbart klart att dessa villkor vart för sig och ännu mer tillsammantagna blir mycket svåra att förverkliga. Särskilt om man förbinder dem med att importbehovet antas sjunka starkt till följd av utlovade nya och mycket hårda inskränkanden mot investeringsverksamheten, framträder frågan om det tidigare allmänt erkända sambandet mellan investeringar och konjunktur brutits och hur myndigheterna tänker sig att konjunkturen skall fortleva under en verkligen sammankrympt investering. Beredningen kan emellertid avvisa sådana frågor. Dess årsplan har bara statistiskt intresse. Som arbetsprogram gäller den endast tre månader, och härvid har handelskommissionen fått order att i huvudsak rätta licensgivningen efter regeln att en femtedel av årsbeloppen får disponeras under första kvartalet. Hur det skall gå sedan beror helt på utvecklingen, och den är så mycket svårare att bedöma som hela den serie av handelsöverenskommelser för nästa år vilka skall ge kalkylerna deras verklighetsunderlag inte väntas vara klar förrän två månader in på det nya året.

Importplanen lever sålunda bokstavligen ur hand i mun. Härmed har man att jämföra att industrin som skall arbeta med de importerade varorna i stor utsträckning har sina orderlister fyllda för ett par år framåt och att produktionstiden för en leverans i många fall är många dubbelt längre än den termin handelskommissionen får operera med för licensgivningen. Det är fara värt att alla affärer under sådana förhållanden behärskas av force majeure-klausuler. Det kan gå för sig så länge nuvarande säljarmarknad inte viker, men så snart konjunkturen lättar kommer försteget att behållas av konkurrenter som kan göra sälra utfästelser och inte behöver hänvisa till vad deras myndigheter kan komma att besluta om några månader.

Härtill kommer att beredningens kalkyl även har andra osäkerhetsmoment än de ovan omtalade, som rör konjunktur och arbetsmarknad. Nästa års import i sin helhet beräknas kosta 4.000 miljoner kr. Härav skall varuexporten efter de restriktioner som genomförts beträffande den inhemska förbrukningen av exportvaror inbringa 3.500 miljoner, och de återstående 500 skall man få från osynliga poster, inberäknat återbetalning av tidigare lämnade kredittter till utlandet. Det finns följaktligen intet utrymme för ny kreditgivning. Andå måste importen minskas avsevärt, inte bara i jämförelse med i år, då den väntas nå 5 miljarder, utan i fråga om mängderna även jämfört med 1946, eftersom 3.346 miljoner då köpte mer än de 4 miljarderna nästa år kan förvärva till nuvarande världsmarknadspriser. En ytterligare nedpressning tvingas fram genom att vi inte längre kan köpa i den billigaste marknaden. Den kräver hårdvaluta, men av sådan kan planen endast upphringa 1.456 miljoner kr., som måste delas mellan livsmedel utan försörjningsreserv, fossilt bränsle, så långt importkvoternas räcker, och industriråvaror. Beträffande de slutsatser som har regeringen i den slutliga versionen tagit så starkt intryck av industrikommissionens betänkligheter att slutsumman blivit 448 miljoner i stället för de 390 miljoner som kommissionen enligt sin novemberpromemoria hade förutsättgats att reda sig med.

Även om nu denna plan kan tillämpas inte bara ett kvartal, utan alla årets tolv månader, blir resultatet såvitt man kan se att vi inför nästa årskifte har ännu svagare ekonomiskt läge än nu, ty vid den tiden är industrins och handelns lager, delvis uppbyggda genom den stora importen i år, till största delen förbrukade. Det är därför man måste säga att en lösning som förlorar ur sikte handelsministerns mål från i våras att så fort som möjligt göra importregleringen obehövlig inte är någon lösning. Övergångstidens ansträngningar måste inrikta på att inte bara producera, utan även importera mer varor än som förbrukas. Målet lär inte kunna uppnås genom stalig dirigering, men väl genom en ekonomisk politik som åter sätter i kraft handelns, penninghivsändets och driftighetens självverkande krafter. Man kan hänvisa till hur snabbt riksbanken återställde den inför krisen i början av trettitalet förbrukade valutareserven, därför att man då ännu hade en penningpolitik och lät räntor och växelkurser samverka till att vrida betalningsbalansen rätt. På samma sätt kunde företagsamheten och dess verktyg handeln återställa gamla förbindelser och förvärva nya marknader både efter kriget under tjugutalet och efter världskrisen på trettitalet, därför att importen tack vare penningpolitiken inte behövde strypas, utan kunde verka som vägrisare för exportens förnyelse. Att stora svårigheter vållas av världens nuvarande uppdelning i en mängd bilaterala handelsvelter skall ingalunda förbises, men även de svårigheterna kan övervinnas om vårt eget lands ekonomi får komma i jämvikt igen. Men då måste man börja med en förutsättningslös prövning av frågan vad en svensk krona numera är, vilket värde på kronan statsmakterna vill ge riksbanken i uppdrag att med alla medel hålla och hur man skall skapa överensstämmelse mellan den yttre växelkursen och myntets fria inhemska köpkraft. Först därigenom kan betalningsbalansen återfå omdgänglig säkerhetsmarginal och näringslivet säkra riktpunkter att ställa in sig efter.

Statsminister Erlander riktade vid presskonferensen

I går några irriterade maningar till pressen — i praktiken avsåg de kritik främst av Dagens Nyheter. Han framhöll att man icke borde publicera hemliga akstycken utan hänsyn till landets intresse, antydande att Dagens Nyheter brutit mot denna självfallna regel.

Utlandsdet är oförsynt redan därför att Dagens Nyheter, såsom varje tnittererad läsare av sändagens artikel om importplanen måste uppfatta, ur sin framställning utesluttit de uppgifter som möjligen skrakilt med hänsyn till försvaret, kunde anses skadliga för landet. Endast de uppgivningar publicerades som uppenbarligen icke kunde vara farliga — därest man icke anser alls sådant skadligt som leder till obehag för de styrande.

Utlandsnet är tyvärr betecknande för den sittande regeringens ovilja mot offentlighet av för statsledningen graverande art. Gång efter annan har det funnits skäll att fastställa att regeringen söker undvika debatt genom att ställa riksdagen och landet inför fullbordade fakta. Tänk er att pressen hade bevarat den tystnad kring frågan om det ryska avtalet, som regeringen funnit och finner lämplig! Vi hade då inte haft någon aning om de metoder genom vilka Industrinas medverkan framtvingades, om de svårigheter som det i närvarande läge erbjuder för Sverige att uppgiva avtalet, om de orimliga konsekvenser som avtalet leder till. I dessa som i andra frågor har regeringen förfarit som en mulen och tredskande skolpojkling som först efter långvarigt förhör avger svar — svar som nästan alltid varit komprometterande.

Men utlandet bör också ställas i relation till regeringens sätt att behandla omtalliga frågor — då man tror att lämnyntet passar. I december 1946 talade dåvarande handelsministern om nödvändigheten av importreglering; hans förklaring dementerades av finansministern; tre månader senare kom regleringen. Decemberuttalandet var ett landsskadligt uttalande — det kunde alla fatta — priset har uppskattats till flera hundra miljoner. Men kritiserades handelsministern därför av sina kolleger? Tvärtom han att avgå? Ingalunda; inte en antydan av kritik mot hans upprädande — eller mot finansministerns dementi — han gävis i regeringen eller av regeringspressen. I stället har man pirsat de personer som så handlat. Systematiskt har medlemmar av regeringen utlämnat uppgifter till den egna pressen som undanhållits andra organ. Det har också ansetts i sin ordning, ty det passar de styrandes tvsikter.

Statsministern och den nuvarande regeringen bör helst avhålla sig från maningar av denna art. Statsministern är för obetydlig för att mana. Regeringen har i dessa frågor alltför mycket på sitt samvete — både i fråga om mörkläggning, när det passar, och om lämnyntet när det anses passa — för att imponera. Vi har klart för oss att det är skillnad mellan landets intresse och ministrärens bekvämlighet. Och vi har klart för oss att den inskränkten inte delas av den personargrupp som för tillfället sitter vid makten.

Frågan om professur vid Stockholms högskola

I klassisk språkvetenskap och kulturforskning synes nu så inför att reella avgörande. Sällsvida är resultatet tilltalande som Högskolan sannolikt får två professurer, en mera kulturhistorisk och en mera språkvetenskaplig — för den senare har man en enskild donator att tacka. Men ärendets behandling har varit i hög grad beklaglig.

Stadsfullmäktige beslöt år 1944 att anslå medel till en professur i "klassisk språkvetenskap och kulturforskning". Då befattningen anslogs ledig tillade Högskolans styrelse — i vilken stadsfullmäktige är starkt representerade — orden "med särskild hänsyn till latinska språket". Flertalet sakkunniga gick på en linje enligt vilken en kulturhistoriskt starkt meriterad språkforskare skulle få platsen; inom fakulteten och lärarrådet vann denna uppfattning allmän anslutning. Inom högskolestyrelsen opponerade däremot stadsfullmäktigerepresentanterna, vilka önskade utnämna en förtjänt arkeolog, som av Högskolans övriga myndigheter placerats efter alla medsökande. Dessa representanter hade visserligen varken majoritet eller vetenskaplig auktoritet, men de hade påtryckningsmedel: antingen kunde stadsfullmäktige minska anslagen till Högskolan eller också kunde medsökanderna — som tydligen ledde stadsfullmäktigeaktionen i denna fråga — förmå regeringen att underkänna ett av styrelsens majoritet fattat beslut. Inför detta hot föll högskolestyrelsen i sin helhet undan, och man skickade ärendet till stadsfullmäktige för att få en tolkning av syftet med professuren. I realiteten innebar detta att man uppgav striden och beslöt återställen genom en taktik som kunde antas vilseleda personer utan insikt i saken. Ty att stadsfullmäktige skulle säga att de år 1944 menat vad hr Z. Höglund och hans kolleger i Högskolestyrelsen menade år 1947 stod klart för alla. Borgerskabsrepresentanten och stadsskollegiet har också föreslagit ett yttrande i denna riktning, som om ett par dagar skall konfirmeras av stadsfullmäktige.

Det blir alltså icke vår främste förskare inom detta område, professor Löfstedt, som fäller det avgörande ordet i denna mycket viktiga frågan — utan hr Z. Höglund. Det är beklagligt att stadens representanter velat utnyttja sin makt på detta sätt; alvitt bekant har den svenska regeringen aldrig handlat i så uppenbar strid med den sakliga kompetensen fäkt i en vetenskaplig fråga. Det är beklagligt att Stockholms högskolas styrelse gett vika; att frestelsen att lirka med de maktägande varit över förväntan stor, men genom att hålla på den egna åsikten hade man undvikit att dra Högskolan med i blamagen. Det är särskilt beklagligt att någon protest icke avgetts inom de av stadens myndigheter som haft ärendet under behandling; förklaringen får antas vara att man är alltför lanpblad i kamerader och kompromisser för att orka säga från i en principfråga. Det är i grunden samma situation som i skandalen Öman.

PRESSGRANNAR

Talet om brobyggand mellan väst och öst lyste med sin frånvaro i norske utrikeskommitten Langes stora redogörelse för sin verksamhet i FN:s plenarförsamling, konstaterar Drammens Tidende, men den norska delegationen visade samma förmåga som den svenska och danska att "krypa under bordet" genom att framställa sårförsling som rena allkorthet skulle bli utslagna på ett tidigt stadium och sedan tillåta förslagsställarna att lägga ned sina röster mellan maktgruppernas vid huvudvoteringarna:

Utenrikministeren vet at om det sto til vestmaktene alene, ville ingen behøve å beskrive situasjonen med at "det är ingen aktuell fare for krig". Det ville være et alternativ som man definitivt kunne se bort fra. Men under disse omstendigheter er det ikke plass for noe slags geistigstelt mellomstandpunkt, som bygger på en ikke eksisterende fornuft-unng om, at både øst og vest er omtrent like aggressive. Det tjener til å forkludre begrepene for oss selv, og til å bringe andre i tvil om vare hensikter. Det är nok av tegn som tyder på det.

Vi bør ett vite å gjøre. Vi må stake opp våre utenrikspolitiske retningslinjer i pakt med vire demokratiske tradisjoner. Vi får også i det lengste håpe på en avspenning mellom øst og vest, men vi må for alt i verden ikke late som om problemene ikke eksisterer for oss.

Rubelindragningen i Ryssland har visat sig ha många drag av intresse. Stockholms-Tidningen (fp) konstaterar det märkliga i att Moskva nödgats erkänna en så "kapitalistisk" åtgärd som inflation samt understryker sammanhanget mellan de beslutade åtgärderna och detaljhandelns organisation:

Vad som i andra länder kallas svarta börsen är i Sovjetunionen en fullt laglig öppen marknad vid sidan av den av staten och de kooperativa företagen drivna handeln, för vilken ransonering gäller och gäller. Här framstår ett för det sovjetiska systemet säreget drag: ransoneringen av konsumtionsvaror har inte haft till syfte att fördela produktionen rättvist mellan medborgarna, som hos oss, utan att garantera att åtminstone vissa kategorier medborgare fått möjlighet att köpa dessa varor till billigt och fastlagt pris — i den mån det funnes några. Ofta har det brustit i tillgången i den statliga handeln, medan den som hade rubler nog kunde komma över mssnor med andra varor i handeln bredvid, som drevs i den öppna marknaden.

Det är ganska klart att detta måste framkalla en gigantisk klyfta mellan priserna på ransonerade varor och samma förnödenheter när de såldes utan kuponger:

På den vägen sägerade inflationen in och växte, så att dekretet talar om att de "fria" varornas belingar till femton gånger så höga pris som före kriget. Ransoneringsbestämmelserna räckte inte långt, och de fördelades olika till olika medborgare — i enlighet med kunskap av rabattkort gjorde att de blev ett slags naturlillägg till lönerna, som dock efter vederbördandes sytfälighet för staten. Nu vill man avskaffa ransoneringen, man det går inte, såvida man inte samtidigt prisnar ner den öppna marknadens priser och anpassar dem efter en nedskuren valuta. Där ligger intet riskfrivilligt.

De som lagt rubel på kistbotten, får bara en ny för tio gamla, påpekar Vestmanlands Läns Tidning (fp):

Den som vunnit staten förresvenden att sätta kovan på bank kommer lindrigare undan: 10.000 rubel får han behålla obeskurna, resten får han en ny mot två gamla rubler för. På är det sämre för den som köpt statsobligationer, han får bara en ny för tre gamla, medan kooperativa föreing och fordlonsköter slipper undan med en mycket obetydlig nedskrivning.

Någon ändring i lönernas rubelbelopp blir det alltså inte. Men ransoneringen och kort Moskvakommentar kommer detta närmast att medföra en reallönesänkning för de sämst ställda arbetarna och en höjning för de bättre betalda, eftersom priserna på det viktigaste av livets nödtorft får bestående stöga, men priserna på övriga varor sjunka.

Det är troligt att hela operationen ter sig ändamålsenlig ur Sovjetsynvinkel. En skäldare måste konstatera att samma metoder skulle te sig orimligt orättvisa och omöjligt svårgenomförbara i ett västerländskt samhälle.

Premiering av sparandet, som nu förrealigits av en kommitté, har egentligen bara ett fel, skriver Ostgöta Correspondenten, nämligen att förslaget kommer för sent:

Skattekommitténs har sett erkännandevärt klart och realistiskt på denna fråga. Den utgår från att det för avsevärd tid framåt måste vara ett viktigt samhällsintresse att på allt sätt stimulera sparviljan, och att man därvid inte när avseedd effekt med mindre än att man gör sparaven en betydande skattelindring.

Det hade givetvis varit önskvärt att berörda förslag skulle ha kunnat framställas i våras. Även om en skattekommittens förslag skulle bifallas, tar det naturligtvis sin rundliga tid innan riksdagens beslut i saken föreligger.

I våras förelåg en partimotion från folkpartiet efter beslutade linjer, men då var det andra skattegrubblen som helt fängsladen den Wigforska majoritetens uppmärksamhet.

OFFICIELLT

Högsta domstolen. Justitieråndet Sven Lawski anhåller om entledigande från sitt justitieråndemeddelande fr. o. m. 15 januari 1948 eller den senare dag i den månaden, då med hänsyn till arbetet i högsta ledamotskifte där lämpligen kan äga rum. Han är beredd att, om vid hans avgång lagrådsdeta yttrande över något lagförslag icke slutbehandlas, även efteråt delta i den behandling.

Marinförvaltningen. Till byrålingenjör i lönegrad Ce 24 på skeppsbyggnadsavdelningen har antagits ingenjör N. G. S. Ehrnberg.

Arbetsmarknadskommissionens förordnande för konsulent Elsa Larsson att uppehålla en befattning som byråingenjör på arbetsförmedlingsbyrån hos arbetsmarknadsstyrelsen har överklagats av assistenten hos kommissionen agronom Gustaf Schröder.

Patentverket. Regeringen har förordnat byråsekreterare H. M. Glaumann, P. O. Tegner, Ann-Mari Widmark och C. E. Ugelt samt förste kanslisekreterare O. E. Hesselström, G. A. Moore, S. A. Hultbén och N. S. Heiding att i patentverket t. v. uppehålla befattningar, Glaumann och Tegner som byrådirektörer samt Widmark, Ugelt, Hesselström, Moore, Hultbén och Heiding som förste byråsekreterare.

Väg- och vattenbyggnadskåren. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen beslut att förordna byrålingenjör Folke Sjöstrand, Stock-

Klart morsan köper hem

WÄRBY
läskedrycker till jul!

WÄRBY
Julmust 0:29 —
Bordsvatten 0:24, 0:38
Vichyvatten 0:24, 0:38
Sockerdricka 0:25, 0:40
Tonic 0:31, 0:49
Grapefrukt 0:31, 0:49
Apollo 0:29, 0:41
Champis 0:29 —
Kalle — 0:41

Ta hem nu!
Ta tomglas med Er så gör Ni oss en ovärderlig tjänst

konsum

Köp gärna en zebra

Den liksom många andra presentartiklar — roliga — vackra praktiska finner Ni hos

CARL OLOV
Juvelerare Ur-makare
Juvelerare DAHLIN
Tel. 23 21 75
Sergelgatan 16 Tel.
Reparationer 23 21 11
Hörnet av Fallbygatan.

Blommor
hör julen till
— de sprider glädje, skänker trevnad . . . stämning . . .

Var Edra vänner än befinner sig kan Ni sända dem en blomsterhälsning.

*

I år är det god tillgång på vackra julblommor i många olika sorter.

*

Men tänk på att beställa dem i god tid hos en blomsteraffär ansluten till

Blomster-
FÖRMEDLINGEN

656 av landets ledande blomsteraffärer

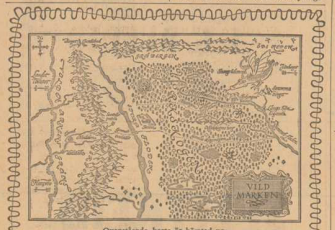

Ovanstående karta är hämtad ur

J.R.R. TOLKIEN:

HOMPEN

i vilken den dock är åtskilligt större och densamm tryckt i två vackra färger, vilka förstärker den skönhet och tydlighet, Boken ifråga handlar om en synnerligen märklig resa Dit och Tillbakigen, som företogs för en del år sedan av en av de sista kända representanterna för hompsran, Denne hompe, herr Bimbo Backlin, embuds, uppmanades, ja, man kan nästan säga tvingades, på grund av sin (för honom själv okände) talang som inbrottstjuv och sin allmänna knipduglighet att medfölja en övergripande och finansiera berget, i vilket den vilda draken Smaug den Förskräcklige ruvade på sina fabulösa skatter, som han med våldsamma medel — bland annat eldspruvning — fråndlat dvärgarna och deras fäder. Den långa resan genomlöpes lyckligt, eskorterna återerövrades och draken fördrevs trots de väldiga hinder som Smaug, naturen, svartalferna, den mystiske Gollum, älvorna etc. lade i herr Backlins och dvärgarnas väg.

En bok av samma slag som Det blåser på månen och Alice-böckerna men helt annorlunda Kart. 9:—

KF:s bokförlag

180

Det politiske førerskap i det nordiske demokrati

JOHAN VOGT
Tanker om politikk

AV INNHOLDET:
Innføring av det moderne partisystem. Førerskap og førerdyrkelse. Partidisiplin. Førerskapets kontinuitet. Partier uten førerskap. Politiske fribyttere. Retsten til politikk. Konsentrasjonsleirenes hierarki. Kvinnenes oppgar.

Pris kr. 11.80, innb. kr. 14.80

ASCHEHOUG

Dagens bok: Julian Huxley

Människornas rike på jorden

"Ingen kan vara mindre empatisk fackstist än han; tvärtom äger han den allomfattande blicken och storsinnets värdsynthet som knappast något kan skänka bättre än grundlig naturveten. skaplig skolning i förening med levande humanistiska intressen."
5:50

Morgondagens: ENSAMMA LYKTOR

Sten Selander i Sv. D.

KF:s bokförlag

Om allmän behovsprövning beträffande körtillstånd för person- och lastbilar.

FOLKHUSHÅLLNINGEN

Före den 15 januari 1948 skall — till ledning för av Kungl. Majit såsom beredskapsåtgärd anbefallid allmän behovsprövning beträffande körtillstånd för person- och lastbilar — på blankett (formulär M 75), som tillhandahålles hos statens trafikkommission och länsstyrelserna, avgivas deklaration angående behov av personbil eller lastbil av

a) den som den 15 december 1947 innehar eller före den 15 januari 1948 erhåller körtillstånd beträffande person- eller lastbil,

b) den som ej innehar körtillstånd men anser sig för upprågat nytsnödanstil omedelbart eller från och med tidpunkt under första halvåret 1948 tillsvidare behöva erhålla körtillstånd beträffande person- eller lastbil, var sig han vid deklarationstillfället innehar, beställt eller ej alls vidtagit åtgärd för att förvärva sådant fordon, samt

c) statlig myndighet, då fråga är om person- eller lastbil, som innehaves av annan statlig myndighet än krigsmakten eller som av dylik myndighet avses skola erhållas före den 1 juli 1948 användas, i den mån deklaration ej redan enligt föreskrifterna under a) och b) här ovan skall avgivas.

Statlig myndighets deklaration skall avgivas till trafikkommissionen. Annan deklaration skall avgivas till den länsstyrelse, hos vilken bilen är registrerad eller skall registreras, eller — såvitt angår bil, för vilken registreringsskyldighet ej föreligger — till den länsstyrelse, där deklaranten är bosatt.

Om viss rösjongbegränsning för drosk- och hyrverksbilar samt omnibussar i beställningstrafik under veckosluten.

Enligt Kungl. Majits föreskrift *må från och med tördagen den 20 december 1947* drosk- och hyrverksbil samt i beställningstrafik använd omnibus å sön- eller helgdag, klockan 18—24 å dag före sön- eller helgdag och klockan 0—5 å dag efter sön- eller helgdag icke framföras utanför tillämde område, nämligen beträffande fordon, som har *stationsort inom kommun i Göte- eller Svealand med undantag av Värmlands och Kopparbergs län:* ett område, som begränses av en tänkt linje dragen omkring och på ett avstånd av 50 kilometer från ifrågavarande kommuns gräns; och

beträffande fordon, som har *stationsort inom kommun i Värmlands eller Kopparbergs län eller Norrland:* ett område, som begränses av en tänkt linje dragen omkring och på ett avstånd av 45 kilometer från ifrågavarande kommuns gräns.

Särskilt tillstånd att framföra drosk- eller hyrverksbil utanför rågorna må sökas hos länsstyrelse eller, då det gäller enskilda tillfälle först, hos polischef. Särskilt tillstånd att framföra omnibus i beställningstrafik utanför rågorna må sökas hos länsstyrelse eller, i undantagsfall, hos trafikkommissionen.

Om vissa undantag från det s. k. söndagstrafikförbudet i samband med julhelgen 1947.

Utan hinder av bestämmelserna i 11 § kungörelsen den 15 november 1945 (nr 700) må från och med *onsdagen den 24 december* (julafton) till och med måndagen den 29 december 1947 *personbil* och *motorcykel* brukas för *korare* färd i och till beställande av godstrafik, bestå i anledning av julhögtiden samt delsgande i allmän eller ställskaplig sammankomst.

Vidare må utan hinder av bestämmelserna i nyssnämnda lagrum *lastbil* brukas dels för *lokal distribution av varor* lördagen den 20 och onsdagen den 24 december 1947, dels och för *lokal distribution av livsmedel och bryggeriprodukter* onsdagen den 31 december 1947, fördagen den 3 januari samt måndagen den 5 januari 1948.

Även medgives undantag från söndagstrafikförbudet innebära icke undantag från gällande bestämmelser om körtillstånd.

Närmare bestämmelser i förestående ämnen återfinnas i trafikkommissionens cirkulär nr 50.

Stockholm den 15 december 1947. STATENS TRAFIKKOMMISSION.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.